

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Conciliu[m] Spalense. primu[m]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72934)

Concilium Spalense primi.

Fo. CXLVI.

aliquid pro utilitatibus ecclesiae, aut substatiæ expedit, aut dispedij, vel perditionis quippiam tulerit, si hoc cōprobari potuerit, tortillæ à rebus ecclæsiæ eiusdem reformabif, pro cuius utilitatibus id expeditissime probat. Gratias itaq; oipoteti peragimus, post hæc sit pax, salus, & diuturnitas piissimo, & amatori Chrii dñi nro Vuâbano regi, cuius deuotio nos ad hoc decretum salutis, cōuocauit, diuinâ postulâtes clementiæ, vt gloria Christi regnum eius corroboret usq; ad ultimâ senectutem, pstante ipso, q; cū patre & spu sancto viuit & gloriatur in trinitate deus, in secula seculoꝝ. Amē. Leodigius in Christi noie ep̄s subscripti, Julianus in Chrii noie ep̄s subscripti. Genitibus in Chrii noie Tudelis ecclæsiæ ep̄s subscripti. Froaricus deo iubete Portugalensis ecclæsiæ ep̄s sub. Beia in Chrii noie Britanniæ ep̄s ecclæsiæ sub. Isidorus Asturæs ecclæsiæ ep̄s sub. Alarius Aurelianae ecclæsiæ ep̄s sub. Rectogerius Lucæs ecclæsiæ ep̄s sub. Hidulphus, qui cognominor Felix, Hirienæ ecclæsiæ ep̄s subscripti.

¶ Explicit Concilium Braccarense tertium.

¶ Incipiunt Capitula Concilij Spalensis primi.

- ¶ De concilio Spalensi ad Pegasi episcopum missa.
- ¶ De mancipijs ecclæsiæ ab ep̄o proximis suis collatis.
- ¶ De clericis cum quibus mulieres cohabitant.

Cap. primum

Cap. secundum

Cap. tertium

Incipit concilium Spalense primum.

Omino sancto & reverenter à nobis honorando charissimo fratri A
Pegasio ep̄o, Leander, Iohannes, Agapius, Stephanus, Basilius, Vellatus, Fintitio, & Petrus, episcopi, q; in vna vrbe Spalensi assimus. Sanctitate tuâ charitatis studio salutates pcamur dñm qui nos de salute mutua, vel visione letificare dignat te lætū multo cōseruet in tpe.

¶ Capitulum primum.

¶ Interea cōfidentibus nobis in ecclæsia Spalensi sancta Hierusalem B
breue mācipijs ecclæsiæ quæ liberasse viuis fuerat decessor tuus sanctus recordationis Gaudentius episcopus, vestri nobis diaconi obtulerunt, & non soli quæ liberauerat ibidem relegimus, sed etiā quæ proximis suis de familis ecclæsiæ donauerat in eodē breui inuenimus annotata. Qua de re canorum instituta consuluumus, si talis libertas, aut transactio potuisset esse stabilis. Comperimus autem in canone, vt episcopus qui res proprias, excepto, filiis & nepotibus, alteri, & nō ecclæsiæ sua dimiserit, quicquid de ecclæsiæ rebus, aut donauit, aut vendidit, aut quoquo modo ab ecclæsia transtulit, irritu habere. Et ideo si res p̄cessoris tui Gaudentij episcopi ecclæsia vestra nō possidet, liberi q; ab eo facti sunt, nō sunt legitime absoluti. Cæteræ si res illius in compensatione ecclæsiæ vestre deseruiunt, illi proorsus maneant liberi. Nā (vt predictū est) si præstitū de rebus suis non fecit, tale damnū vtiq; ferre nō debuit. Propterea ergo de vno consensu oēs significamus, magis humanius q; seuerius cogitantes, vt hi quos cōstat tali conditione fuisse liberatos in iure ecclæsiæ maneant vt idonei, & peculiū suū non alijs personis, sed tantū filiis suis derelinquant, ipsis q; q; filiis & nepotibus cū peculijs ipsorum quasi idoneis in iure ecclæsiæ permanentibus extraneam eis non liceat personā quippiam transmittere. Si qui eoz sine hærede decesserint, peculium eoz sanctæ proficiat ecclæsia.

II. ¶ Ea vero mancipia q; memoratus ep̄s de iure ecclæsiæ sublata, suis proximis contulit, si similia de p̄prio suo ecclæsiæ ipsi nō cōpēsauit, ecclæsia vestra absq; aliqua oppositio recipiat. Hanc formâ nō soli vestra, hoc est Astigitana seruabit ecclæsia, sed & oēs q; per omnē Beticā prouinciā tali cōditiōe vel sorte de iure ecclæsiæ cōmearunt, pari sūnæ subiacebit. Dux est enim atq; irreligiosum, vt ep̄s qui ecclæsiasticis stipendijs viuit, & proprietatē suam lucris ecclæsiæ minime confert, alioz oblationes à iure ecclæsiastico priuet.

III. ¶ Inter cæ tera vero cognoscite à nobis hoc definitū pro abolēdis maculis clericorū, q; quidā ep̄o non obseruantes nuper edictū concilij Toletani decretū minus soliciti in subiectis existunt, placuit proinde vt si presbyter diaconi vel clerici consortia extranea sceminañ, vel ancillæ familiaritatem per sacerdotis sui admonitionē à se minus remouerint seculi iudices easdem mulieres cū voluntate & pmissu ep̄i cōprehēsas in suis lucris usurpēt, vt vitiū hoc dū sacerdos inhibere nō p̄ualet, potestas judicialis coercent, dato tñ ab eisdē iudicibus sacramēto, ep̄o, vt eas clericis nulla arte restituāt, q; si restituerint, ipsi iudices sūnia excommunicatiōis feriant. Mulieribus vero illis iuxta priores canones à sacerdote distractis preciū eazq; indigētibus disp̄setur, quæ statuta manu nostra subscriptissimus, data ad sanctitatem vestrā die seculo Nonas Novemb̄is, Anno qnto glorioſi dñi nostri Recaredi regis, Era. DC. XXVIII.

b 4 Leander

Concilium Spalense secundum.

Leander ecclesie sc̄tē Spalēsis eps̄ hāc cōstitutionē firmaui & subscripsi. Iohānes eps̄ Agabrensis hāc cōstitutionē firmaui & sub. Agapius ecclesie sc̄tē Cordubēsis eps̄ hāc cōstitutionē firmaui & sub. Stephanus eps̄ Eliberitanus hāc cōstitutionē firmaui & sub. Basilius eps̄ Elipēsis hāc cōstitutionē firmaui & subscripsi. Celatus eps̄ Tuicitanus hāc cōstitutionē firmaui & subscripsi. Petrus eps̄ Alberitanus hāc cōstitutionē firmaui & subscripsi.

Incipiunt capitula concilij Spalensis secundi.

¶ De Theodulphi Malacitanæ ecclesie que-	non deponendis.	6
rimonijs aduersus reliquos episcopos pro	De his qui prohibētur corepis p̄b̄lis in ec-	
quiibusdam parochijs.	clesiasticis sacramētis agere	17
¶ De q̄rimonijs Fulgēti & Honorij episco-	¶ De superbiis ecclesie libertis, vt ad seruitū	
porum pro quiibusdā parochijs.	2 reuocentur.	8
¶ De desertoribus clericis, vt episcopis suis	¶ De economis, ne ex laicis co nstituātur.	9
restituātur.	3 ¶ De monasterijs nō conuelliēdis.	10
¶ De bigamis ad p̄sbyteriū, vel diaconatum	¶ De monasterijs virginum, vt à monachis	
non promouendis.	4 tueātur.	11
¶ Ne presbyteri diaconum, vel presbyterū	¶ De quadam acephalo eorum.	12
ordinare presumāt.	5 ¶ De duabus in Christo naturis & vna per-	
¶ De presbyteris vel diaconibus ab uno epo	sona,	13

Incipit concilium Spalense secundum habitum

Era DC. LIX, tempore Sisebuti regis.

N nomine dñi & saluatoris nři Iesu Christi Isidorus, Bisinnus, Rufinus, Fulgēti, Cambra, Fidētius, Theodulpus, & Honorius epi qui pariter in vrbe Spalēsi pro aliquibus ecclesiasticis negotijs coadunati sumus. Cōsidētibus ergo nobis i secretario sacro sc̄tē Hierusalē Spalēsis ecclæ cū illustrib⁹ viris Sisibuto rectore reg⁹ publicare atq; Sualanæ actore reg⁹ fiscaliū stāte religiosissimo clericorū cœtu.

I. ¶ Prima actiōe Theodulphi Malacitanæ antistitis ecclesie ad nos oblata p̄catio est asserētis antiquā eiusdē vrbis parochiā militaris qđ a hostilitatis discrimine fuisse decisas, & ex pte aliq ab eccl̄is Afrigitanæ Celeberritanæ atq; Agabrensis vrbiū esse retentā, p̄q̄ re placuit, vt omnis parochia quæ ab antiq̄ ditiōe aīn militari hostilitatē retinuisse ecclesiā suā quisquis comprobaret, eius priuilegio restitueretur. Sicut enī per legē mundialē, hi q̄s barbarica feueritas captiuā necessitate trāsuexit postliminio reuertētibus redditur antiq̄ possessio, non aliter & eccl̄ia receptura parochiam, quam ante tenuit cum rebus suis fuit ab alijs eccl̄is possideatur, fuit in cuiuslibet possessionē trāsfusa sit, non enī erit obiectiēda p̄scriptio temporis, vbi necessitas interest hostilitatis.

G II. ¶ Inter memoratos fratres nostros Fulgentiū Fastigitanū, & Honoriū Cordubēsem epos disciō agitata est ppter parochiā Basilicæ cuiusdā, quām horū alter Celticensem, alter Reginensem asseruit, & quia inter vtrascq̄ ptes hac tenus limitis actio vindicata est, cui quis vetusta retentō nullū iurius p̄iudiciū afferret. Ideoq; ne in dubiū ultra inter eos nostra denotaretur sentētia prolati canonibus synodalia decreta plecta sunt, q̄s authoritas p̄monet ita oportere inhiberi cupiditatē, vt ne quis terminos alienos usurpet. Ob hoc placuit inter alternas ptes inspectionis viros mittēdos, ita vt si in diocesis possidētis sitam basilicā veteribus signis limes p̄iūs monstrauerit, eccl̄ia cuius ius est retētionis sit & ternum dominiū. Quod & si limes legitimus eādem basilicā non recludit, & tñ longe tēporis probatur obiecta p̄scriptio, appellatio repetētis epi non valebit, quia illi trigonalis obiectio silentiū imponit, hoc enī & seculariū principum adicta p̄cipiunt, & p̄sulum Romanorū decreuit autoritas, fin vero infra mētas trigenas temporis extra alienos terminos Basilice iniustaretēto reperitur, repetētis epi iuri sine mora restituetur.

H III. ¶ Tertia definitōe ad nos oblata p̄catio est à reuerēdissimo fratre nřo Cābra Italicēsi epi pro qđā clericō Passando, qui de eccl̄ia suā cultu in q̄ dicat? ab exordijs infantia fuit, ad eccl̄ia Cordubēsem se cotulit, quē elegimus vt si nihil pponeret de eo, fine dilatōis obiectu p̄prio reformei epi. Scribis enī in lege mūdiali de coloniis agro, vt vbi esset & quisq; cœpit ibi perduret. Nō aliter & de clericis qui in agro eccl̄ia operātur, canonū decreto p̄cipit, nisi vt ibi p̄maneat vbi eē cœperūt. Ideoq; placuit, vt si quis cleric⁹ in ministerijs eccl̄iae